

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **D., a. s., P.**, zastúpeného JUDr. V. Č., advokátom so sídlom v P. proti žalovanému **V., s. r. o., R.** zastúpenému JUDr. P. G., advokátom so sídlom v B. **o určenie zodpovednosti za škodu**, o námietke zaujatosti, vznesenej v konaní vedenom na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 14 Cob /220/2011, takto

r o z h o d o l :

Predsedička senátu Krajského súdu v Žiline **JUDr. I. N. nie je vylúčená** z prejednávania a rozhodovania vecí, vedenej na tomto súde pod sp. zn. 14 Cob/220/2011.

O d ô v o d n e n i e :

Sudkyňa Krajského súdu v Žiline JUDr. I. N. podaním zo dňa 20. 02. 2011 oznámila predsedovi súdu, že na jej strane existujú dôvody, ktoré objektívne môžu vyvolať pochybnosti o jej nezaujatosti pri prejednávaní a rozhodovaní vecí, vedenej na tomto súde pod sp. zn. 14 Cob/220/2011. Ide o okolnosti vo vzťahu k právnomu zástupcovi žalovaného, JUDr. P. G., advokátovi, ktorý je rovnako ako aj jeho rodina, priateľom jej rodiny a stretáva sa s ním aj mimopracovne. Pomer k veci a ani k účastníkom konania nemá, subjektívne sa vo veci necíti zaujatá a profesionálne je schopná vec nestranne posúdiť a rozhodnúť.

Predseda súdu v zmysle § 15 ods. 1 O. s. p. predložil vec na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky. Má za to, že v prejednávanom prípade nie je dôvod pochybovať o nezaujatosti JUDr. N..

Uviedol, že sudcovia vstupujú do mnohých interpersonálnych vzťahov aj s právnikmi, pôsobiacimi v iných profesiách, vrátane advokátov. Tieto vzťahy majú základ napr. v spoločnom štúdiu, alebo len v obyčajnom fakte častých kontaktov s určitým okruhom osôb,

napr. podmienených blízkosťou bydlísk. Je úplne prirodzené, že pri opakovaných stretnutiach dochádza k širšej komunikácii, ako je bežná zdvorilostná komunikácia. Domnieva sa, že ak by došlo k právom dovolenému odňatiu účastníka zákonnému sudcovi (prostredníctvom inštitútu vylúčenia), je nutné, aby tieto kontakty zásadným spôsobom presiahli rámec štandardnej komunikácie. Z hľadiska tvrdeného priateľského vzťahu by nadväzne malo ísť nielen o časté kontakty, ale aj o vytvorenie vnútorného emocionálneho vzťahu, čo v súdnej veci JUDr. N. vôbec neuvádza.

Akceptácia príliš širokého nazerania na okolnosti, spochybňujúce nestrannosť sudcu môže v konečnom dôsledku viesť k situácii, že pri dlhodobejšom pôsobení sudcu na jednom mieste by nemalý okruh právnych zástupcov nemohol byť činný vo veciach, prejednávanych dotknutým sudcom. Takýto postup by bol nielen fakticky kontraproduktívny, ale aj právne (ústavne) neudržateľný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní veci zistil, že nie je daná existencia dôvodov pre vylúčenie JUDr. N. z prejednávania a rozhodovania veci.

Podľa § 14 ods. 1 O. s. p. sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

V danom prípade JUDr. N. navrhla zvážiť jej vylúčenie z prejednávania a rozhodovania veci s poukazom na okolnosti, ktoré by mohli vzbudzovať pochybnosti o jej nezaujatosti. Pochybnosti o nezaujatosti by však mohli vzniknúť iba v prípade, ak skutkové okolnosti, uvádzané sudkyňou, by objektívne nasvedčovali tomu, že má k prejednávanej veci, účastníkom alebo ich právnym zástupcom taký vzťah, ktorý by objektívne vzbudzoval dôvodné pochybnosti o jej nezaujatosti, napr. ak by bolo primerane osvedčené, že má alebo môže mať na výsledku konania priamy alebo nepriamy záujem. K vylúčeniu sudcu z prejednávania a rozhodovania veci môže dôjsť iba vtedy, ak je evidentné, že vzťah sudcu k danej veci, účastníkom alebo k ich zástupcom je takej povahy a intenzity, že sudca i napriek zákonom stanovenej povinnosti nebude schopný nezávisle a nestranne rozhodovať.

Existencia nestrannosti musí byť určená podľa subjektívneho hľadiska, to znamená na základe osobného presvedčenia a správania konkrétneho sudcu v danej veci a tiež podľa objektívneho hľadiska, teda zisťovaním, či sudca poskytol dostatočné záruky, aby bola z tohto hľadiska vylúčená akákoľvek oprávnená pochybnosť (III. ÚS 16/00). Nestrannosť sudcu nespočíva iba v hodnotení subjektívneho pocitu sudcu, či sa cíti, resp. necíti zaujatý, ale aj v objektívnej úvahe, či je možné usudzovať, že by sudca zaujatý mohol byť. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na skutočnosť, že JUDr. N. uvádza, že subjektívne sa vo veci necíti zaujatá, nemá pomer k veci a ani k účastníkom a je schopná vec nestranne posúdiť a rozhodnúť. Z objektívneho hľadiska okolnosti, ktoré ako prípadný dôvod zaujatosti sudkyňa uvádza, nemožno považovať za také, ktoré by podľa zákona zaujatosť odôvodňovali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol tak, že JUDr. N. nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci (§ 16 ods.1 O. s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 3. októbra 2011

JUDr. Viera Pepelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová